

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8791/2023
19.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Мирјане Андријашевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Милисављевић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Љиљана Светозаревић, адвокат у ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2682/22 од 15.11.2022. године, у седници већа одржаној 19.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2682/22 од 15.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2682/22 од 15.11.2022. године, као недозвољена.

Образложење

Апелациони суд у Крагујевцу је донео пресуду Гж 2682/22 дана 15.11.2022. године, којом је одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Петровцу на Млави судска јединица у Жагубици 86П 1269/21 од 19.07.2022. године, те одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави судска јединица у Жагубици 86П 1269/21 од 19.07.2022. године је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се раскине због неиспуњења уговорних обавеза и поремећених односа уговор о доживотном издржавању РЗ .../... закључен 02.10.2012. године пред Основним судом у Пожаревцу судска јединица у Жагубици између примаоца издржавања ВВ из ... и даваоца издржавања ББ из ..., као и захтев да се тужени обавезе да тужиоцу накнади трошкове поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију, позивом на одредбе члана 403. и 404. Закона о парничном поступку, којом

пресуду побија због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 10/2023 – др. закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), те да о дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је испитао разлоге за изузетну дозвољеност ревизије коју је тужилац изјавио против наведене другостепене пресуде и решио да не дозволи одлучивање о ревизији.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за раскид уговора о доживотном издржавању кога је закључио ВВ из ..., као прималац издржавања са ББ из ..., овде туженим, као даваоцем издржавања. Прималац издржавања преминуо је након закључења уговора о доживотном издржавању од 02.10.2012. године, убрзо, током 2013. године. За живота је поднео тужбу против овде туженог ради раскида уговора, али је поступак окончан решењем којим је утврђено да је тужба повучена. Тужиоцу је покојни ВВ био очух. Тужбу је тужилац у овој парници поднео 22.10.2019. године. Према разлозима садржаним у другостепеној пресуди, тужбени захтев одбијен је због недостатка активне легитимације на страни тужиоца за раскид уговора о доживотном издржавању, закљученог између трећих лица.

У ревизији ревидент образлаже свој став о правилној примени материјалног права код одлучивања о захтеву за раскид уговора о доживотном издржавању, позивом на одредбе чланова Закона о облигационим односима и Закона о наслеђивању. Разлоге ревизије о погрешној примени материјалног права ревидент заснива на тврдњи да је у спроведеном поступку суд пропустио да расправи битне чињенице о неиспуњењу уговора о доживотном издржавању са стране туженог као даваоца издржавања. Активну легитимацију заснива на околности да је већ раније имао закључен уговор о доживотном издржавању као давалац издржавања, са ВВ, као примаоцем издржавања, и тврдњи да је прималац издржавања био задовољан реализацијом уговорних обавеза од стране тужиоца, те би тужилац након смрти примаоца издржавања стекао право својине на непокретносима – имовини која је била предмет уговора.

Међутим, сама по себи евентуално погрешна примена материјалног права није довољна за изузетну дозвољеност ревизије. У конкретном случају, нема таквих питања која су у овој парници била постављена, а у општем су интересу или су у интересу равноправности грађана. Ревидент не указује на другачију судску праксу изражену у правноснажним пресудама или одлукама Врховног суда у одлучивању о истоветним тужбеним захтевима заснованим на истом чињеничном и правном основу.

Према разлозима пресуде и начину на који је суд применио релевантно материјално право код одлучивања о тужбеном захтеву, садржано у Закону о

наслеђивању, Врховни суд је оценио да нема потребе за одлучивањем о посебној ревизији ради разматрања правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити ради уједначавања судске праксе или због потребе за новим тумачењем права.

Према изнетом је Врховни суд решио као у првом ставу изреке овог решења.

Оцењујући дозвољеност ревизије, Врховни суд је применом одредаба члана 403. став 3. Закона о парничном поступку нашао да ревизија није дозвољена. Вредност предмета спора утврђена је на износ од 19.000,00 динара, што је очигледно испод динарске противвредности износа од 40.000 евра на дан подношења тужбе, 22.10.2019. године, по средњем курсу Народне банке Србије. Стога је Врховни суд применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. Закона о парничном поступку одбацио ревизију као недозвољену, у другом ставу изреке овог решења.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић